

Dorka manó és a tűzoltóautó

Egyszer volt, hol nem volt, élt egyszer Dorka manó, aki a kandalló melege mellett a csendes éjszakában éles tűzoltóautó hangra lett figyelmes.

Gondolkodott és feltette a kérdést, honnan ered a tűzoltóautó. Aludt egyet és másnap útra kelt, hogy kiderítse. Korán kipattant a szeme és elindult, hogy utána járjon, miért lett tűzoltóautó. Réges-régen, az őskorban az emberiség ősi időszakában, rájöttek az őslakók, hogy két kő összeecsiszolásából szikra keletkezik, és tüzet tudnak csiholni. A tűz meleget adott nekik, de nem ismerték, nem tudták, hogy kell vele bánni. A füst is nagyon furcsa volt, ami a tűz égése közben keletkezett és bizony, baj is történt, sokszor nagyobb pusztítás is bekövetkezett, mert nem tudták eleinte, hogy hatástalanítsák a tüzet. Ösztönösen, mikor nagy láng lett, homokot dobtak rá, evvel kialudt a tűz, szikra sem maradt. Később rájöttek, a vízzel is el tudják oltani. Hoztak a forrásból, és utána mindig raktak a tűzrakóhely mellé. Ha baj volt, csak gyorsan lelocsolták vízzel és evvel a bajt gyorsan meg is előzték, ez volt a tűzoltás kezdete. Biztonságot adott a tűz nekik, illetve a vadállatokat, melyek megtámadhatták volna őket, távol tudták tartani vele, mert azok féltek a tűztől.

Az emberiség fejlődött, így a tűz használata és oltása is el kezdett kialakulni, rájöttek, hogy tűz mindenki életébe hozhat pusztítást is, ha nem helyesen használják. Rájöttek, együtt kell kialakítaniuk, ha baj van, hogy hogyan oltsák el a tüzet, mert ha tovább terjed, mindenki kis otthona odaveszhet. A házakat akkoriban inkább fából építették szinte egymás mellé, zsúfoltan és ezért is gondolkodtak, hogy mindenki segítsen, ha baj van.

Telt-múlt az idő. Kialakultak a városok és a falvak, egyre többen éltek nagyobb közösségben. A tűz jelzését fontosnak érezték az emberek. Tűzfigyelő tornyokat is építettek, ahonnan nézték, látnak-e tüzet. Kialakították a kezdetleges hangrendszert: a vészharangot, amely egész falut képes volt bezengeni. Mikor megszólalt a vészharang, mindenki tudta: tűz van, menni kell a vödörrel, mert el kell oltani a tüzet. Sorfalat álltak az emberek, kézzel kézre adták a vízzel teli vödröket, így oltották el a lángra kapott tüzet. Ahogyan fejlődött az élet és az emberiség, rájöttek, hogy gyorsabbá kell tenni a tűzoltást, mert a tűz nagyon gyorsan terjed. Kísérleteztek, terveztek és fejlődésnek indult a tűzoltóautó megépítése. Megtervezték az elektromos tűzjelzőket, mert ezzel azonnal jelezni tudtak, ha baj volt, viszont eszközök is kellettnek és szakemberek is, akik eloltják a tüzet és gyorsan a helyszínre érnek. Ekkor elkezdődött a tűzoltás megtervezése.

A tűzoltó feladata az volt, hogy megakadályozza a házak leégést, az árvizeknél, a balestnél is segíthessenek, és emberi életet mentsenek meg. 1672-ben feltalálták a nyomótömlőt, majd 1829-ben gőzfecskendőt, amely kb. 630 liter vizet 28 méter magasba tudott fellőni.

Magyarországon a gőzfecskendővel először 1873-ban, Pesten oltottak tüzet. A második világháború után kezdték használni a porral, illetve a habbal oltó fecskendőket. (Forrás: Wikipédia: Tűzoltóság).

A II. világháború után Magyarországon létrejött 1948-ban az állami tűzoltóság. Elkezdődött a fejlődés. Nagyon fontos volt ez, látták a tűzoltó szakemberek is.

A tűzoltók ruhája is nagyon lényeges volt, az, hogy mit vesznek fel a tűz oltásakor. A ruha tűzálló legyen, ők is biztonságban legyenek, nehogy véletlenül megsérüljenek.

Kialakultak a tűzoltólakatnyák, lettek szakképzett tűzoltók és megindult a képzés, hogy minél felkészültebben menjenek ki a helyszínre, ha baj van. A tűzoltóautóba is egyre több dolog került be: feszítő, vágó, gyors daraboló, szivattyú.

Sok baj történhet a véletlen tüzek miatt, ha az emberek nem tartják be a szabályokat. A fejlődés nagyon jó, mert olyan helyen is tudnak oltani, amit szinte alig lehet megközelíteni. A mai korban már vízen, földön és levegőben is végezni tudják a munkájukat a tűzoltók. A tűzoltóautó nagyon modern, kényelmes és sok mindent tud. Nagyon gyorsan odatalál a bevetési helyre, navigációs térképrendszerrel tájékozódik, ahol ismeretlen a terület. A tűzoltók szakmája nagyon veszélyes, de akik ezt választották, mindennap kockáztatják a saját életüket, hogy másokat mentsenek meg.

Dorka manó el is fáradt, hosszú volt ez a nap, de kérdésére megkapta választ. A tűzoltók nélkül, szakemberek nélkül nem lenne biztonság, mert a tűz nagy pusztítást tudna okozni. Nagyon jó, hogy vannak tűzoltók s mikor a csendes éjszakában meghallja Dorka manó a tűzoltóautó hangját, tudja, bevetésre indulnak. Sajnos valahol nagy baj van!

Csernák Dorina Katalin
6. osztályos tanuló

Tűz a búzamezőn!

Egy szép napsütötte nyári napon anyukámmal boldogan és mosolyogva elindultunk lovagolni.

Mentünk az úton, bármerre néztünk, érett búzamezők mellett haladtunk el. A fák tetején egerészölyv figyelt, hol bukkanna fel egy kiséger a szép mezőben. Hirtelen, riadtan, gyorsan elrepült s nem értettük az okát. Messzebbre néztünk és gomolygó fekete nagy füstre lettünk figyelmesek, de nem tudtuk pontosan honnan jöhet. Megálltunk, néztünk jobbra és balra, de csak feketeség volt mindenfelé. Nagyon megijedtünk, mert körbe-körbe, mindenhol száraz búzamező volt körülöttünk.

Gyorsan cselekedtünk, én tárcsáztam a 105-ös számon a tűzoltóságot.

Bemutatkoztam, elmondtam hány éves vagyok, hol vagyunk éppen és mit látunk pontosan, hogy a diszpécser tudja, mekkora a baj.

Mondta a kedves tűzoltó bácsi, nézzünk szét, legyünk biztonságos helyen, de várjuk meg, amíg ők kiérkeznek. A tűzoltók percekben belül, szinte azonnal megérkeztek, hogy eloltsák a tüzet és megakadályozzák, hogy tovább terjedjen. Közben már nagy mezőgazdasági gépek is jöttek, hogy a földbe mély vájatot, csíkot húzzanak, hogy a tűz tovább ne terjedjen.

A bátor hős tűzoltók, nagy forróságban küzdöttek, hogy a hirtelen fellobbanó lángokat vízzel gyorsan eloltsák. A csapatmunka és kitartásuk gyors eredményt hozott, elaludt a tűz, már csak füst gomolygott.

A tűzoltó odalépett hozzánk és megköszönte, hogy szóltunk, így egy nagyobb tüzet időben meg tudtak állítani.

Kérdeztük, mi történhetett? – de erre ő nem válaszolt, hisz nem tudta. Annak örült, hogy a veszély elmúlt.

Szomorúak voltunk. Szétnéztünk, az aranyárga mező helyett, füstölgő fekete mező lett s minden elpusztult. Rossz volt látni a tűz pusztítását.

Lassan tovább indultunk, de már nem lovagolni, mert onnan elkéstünk. Hazafelé s útközben a tűz okáról beszélgettünk. Vajon ez a nagy baj miért is történt meg a szép búzamezőn?

Talán egy buta autós kidobta az égő csíkket és egy apró szikrából óriási tűz lett. De ő erre nem gondolt, s azóta már messze jár.

Gondolkodom és rájöttem, jó volt segíteni, de rossz volt látni, hogy egy apró szikrából vagy parázsból mekkora tűz lesz.

Eltelt a nap, lassan aludni tér minden. Elfáradva, de jó érzéssel az izgalommal teli nap után mi is álomra hajtottuk fejünket, hogy ezt sok izgalmat kipihenjük.

Csernák Dorina Katalin

6. osztályos tanuló

Hős Tűzoltók

Tűzoltólaktanyában a csendben megszólal egy éles hang,
tűzoltók tudják bevetésre indulnak.

Szól a csengő bármikor, bármely percben a tűzoltók elindulnak,
mindent otthagya, hogy életeket mentsenek azonnal.

Hang egyre élesebb, néma csendben egyre jobban hallani,
ahogyan közeledik a tűzoltóautó a baj helyszínére.

Hallani messziről a hangot,
miért? a válasz elvész.

Szabályokat nem tartották be az emberek,
apró szikrából tűz lett!

Nem tudni, de látni a lángokat.
Érezni a füstöt, amely a levegőben van és akár mérgező is lehet.

Nem gondolnak bele sokszor az emberek,
hogy egy apró figyelmetlenségből egy pillanat alatt,
mekkora baj lehet!

„Ne égess!” Vigyázz mindenre!
Ha tüzet raksz, víz mindig legyen a közelben.
Tűzrakás szabályait mindig, mindenkor tartsd be!

Vigyázz! a konyhában, ne hagyd ott az ételt,
mert lánggra lobbanhat és tűz lesz!

Vigyázz! Autóból ne dobj ki égő csikket,
mert kis szikrából erdőtűz is lehet!

„Tűz van” s valaki hívja 105-öt, és elmondja
nevét, címét és a tűz pontos helyét .

Bejelentő szétnéz, s leírja mit lát pontosan,
hogy a diszpécser tudja, mekkora baj van.

Megáll a tűzoltóautó és a tűzoltók gyorsan kiugranak,
mert tudják, ha baj van, minden perc számít és életet menthet.
Mindenki pontosan teszi a dolgát.

Bátrak, okosak, vakmerők, mindent kigondolnak.
Összehangolt csapatmunka a bajra, ahol éppen vannak, a megoldást meghozza.

Veszély mindennap a munkájuk,
mert ők ott vannak, ahonnan mindenki menekül.

Nagyon nehéz a tűzoltószakma, de kik ezt választották életüket értünk
mindennap kockáztatják, ha baj van.

Köszönöm és köszönjük, hogy ti vagytok,
kedves, bátor tűzoltók.
Jó szerencse kísérjen mindennap benneteket az utatokon.

Csernák Dorina Katalin
6. osztályos tanuló

Szülői nyilatkozat

13. „De égers” irodalmi alkotói pályázatához.

Hozzájárulok, hogy kislányom vers-és történet írásra beadott alkotását, felhasználják, nyilvánosságra hozzák, interneten megjelenhessen.

Gyermek neve : Gernák Dorina Katalin
Szül. hely. idő : Szolnok, 2007.02.13
Iskola neve : Szolnoki Szent-Györgyi Albert
Általános Iskola

Évfolyama : 6. osztály

Nyilatkozat kiállító :
Törvényes képviselő/édesanya : Bozsó Katalin
Cím : 5000, Szolnok, Malom ut 22. 5/21
Telefon : 06-30-897-69-77

Bozsó Katalin
Bozsó Katalin

Dátum : Szolnok, 2020.01.27